

عنوان مقاله:

علم دینی از منظر آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 14، شماره 54 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

احمد واعظی

خلاصه مقاله:

چکیده دیدگاه استقلال دو حوزه ی علم و دین از یکدیگر بر آن است تا از یک سو به تعارض این دو حوزه ی معرفتی پایان دهد و از دیگر سو، بر نقش علم در اداره عرصه های غیر اختصاصی دین تاکید ورزد. استاد جوادی آملی جداانگاری علم و دین را محصول تصویری ناصواب از علم و دین، و تبیین نسبت واقعی علم و دین را در گرو تعیین جایگاه عقل در درون هندسه معرفت دینی می دانند. در این دیدگاه عقل، همگام با قرآن و سنت، تامین کننده ی معرفت دینی است و از این رو، معرفت عقلانی و دانش علمی از قلمرو معرفت دینی بیرون نبوده و هرگز در مقابل دین قرار نمی گیرد. در این دیدگاه عقل، در برابر نقل، قرار می گیرد، نه در برابر دین. از این رو، از این منظر، علم یکسره دینی شده و چیزی به نام علم غیر دینی وجود نخواهد داشت. این مقاله بر آن است تا ضمن برشمردن ارکان، مبادی و پیش فرض های این نظریه، به کارکرد آن در تصویر علم دینی و اسلامی کردن علوم بپردازد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: علم و دین، تعارض علم و دین، استقلال علم و دین، واقع نمایی علم و دین، علم دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1368529>

